

skal kunne kræves betalt i første Termin, der indtræffer efter Lovens Ophør — hvilket vil sige i December Termin i Aar, hvis Loven faar den Affattelse, vi har foreslaaet —, forudsat at Kreditor giver Debitor fornøden Underretning om, at Opsigelsen fastholdes. Naar Udvalget har lagt saa megen Vægt paa at faa begyndt nu til December Termin med Afviklingen af disse Forhold, skyldes det særlig, at der nu er nogenlunde Pengerigelighed til Stede, saa at Debitorerne kan faa deres Prioritetsforhold omordnet. Kredit- og Hypotekforeningernes Kurser er ganske vist ikke høje, men dog nu en 6—7 pCt. højere, end da de var lavest under Krigen, og kun en 3—4 pCt. lavere, end de var, da Krigen begyndte. Der er altsaa nogenlunde Pengerigelighed nu, og ingen ved, hvor længe den varer. Derfor synes Udvalget, at det er rigtigst, at man faar Loven givet en saadan Affattelse, at Afviklingen kan begynde nu til December Termin dette Aar. Man faar ogsaa derved Afviklingsperioden længere end efter Lovforslaget, hvilket er en Fordel.

Med Hensyn til de Prioriteter, som er blevet opsagt senere end 1. Januar i Aar, har Udvalget i andet Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 2 foreslaaet, at der skal iagttages i alt væsentligt samme Regler for Afviklingen, som er foreslaaede i Lovforslagets andet Stykke.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag, som den højtærede Minister i Udvalget har erklæret at kunne tiltræde.

Justitsministeren (Zahle): Som den meget ærede Ordfører sluttede med at sige, har jeg i Udvalget erklæret at kunne tiltræde de stillede Ændringsforslag. Jeg havde ganske vist hellere set Forslaget vedtaget uforandret, men det, at samtlige Partier i Udvalget har kunnet enes om de stillede Ændringsforslag, giver mig en stærk Forhaabning om hurtigt at kunne føre Lovforslaget igennem Rigsdagen, og det er efter min Mening meget magtpaaliggende, at vi hurtigt faar en endelig Bestemmelse i denne Sag. De foreslaaede Ændringer gaar kun ud paa, at i de Tilfælde, hvor Panteobligationerne er opsagte før den 1. Januar 1917, skal man kunne kræve Betaling, naar man varsler om det paa ny til 11. December Termin i Aar, altsaa noget før end efter Lovforslaget, som det var fremsat. Det er en Skønssag, hvad der i den Henseende er det rigtigste, men jeg anser det for at være saa vigtigt

hurtigt at faa en Afgørelse, at jeg vil foretrække den hurtige Afgørelse, idet jeg tiltræder Udvalgets Skøn, fremfor at se Sagen yderligere forsinket. Jeg anbefaler med denne Motivering de foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 2532) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 2⁴⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 393 af 22. December 1916, jfr. Lov Nr. 106 af 23. April 1915 og Lov Nr. 306 af 1. December 1915, om Betalingshenstand med Pantegæld.

Mødet hævet Kl. 2⁴⁰.

133. Møde.

Torsdag den 31. Maj Kl. 2⁴⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 393 af 22. December 1916, jfr. Lov Nr. 106 af 23. April 1915 og Lov Nr. 306 af 1. December 1915, om Betalingshenstand med Pantegæld.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men